

Балет не вилуплених пташенят

П'єса Модеста Мусоргського (цикл "Картинки з виставки")
(с. 93 підручника)

Розповідаємо дітям історію про курчат і слухаємо фрагменти музики.

Весна. Ласкаві промінці сонечка задивляються на землю, несуть тепло і світло. Хмаринки причепурилися, зробили собі нову зачіску. Сонечку подобається весна, вміта чиста квітуча земля... Воно усміхається.

Одного такого весняного радісного дня мама-квочка висиджувала свою малечу. Їй так хотілося побачити своїх діток, почути їхнє "пі-пі-пі...", пригорнути їх до себе, обійняти.

- Чому цей день радісний? Визирніть у вікно: чи схожий цей день на той, про який ми зараз говоримо?
- А музика яка?

Раптом квочка почула "Тук-тук-тук..." (педагог тихенько стукає по столу). Спочатку тихенько, потім голосніше і голосніше (дітки разом із педагогом відтворюють стук). Нарешті одне яйце в гніздечку заворушилося і ... викотилося на підлогу.

— Мабуть, це вилуплюється найнепосидючіше курчатко, — вирішила квочка.

Тріщинка в шкаралупці збільшувалася, і от з'явилося пустотливе очко, за ним — крихітна лапка... Курчаткові кортіло вилупитися, тому воно швиденько випростало другу лапку й почало вчитися ходити, точніше — бігати.

— Кво-кво-кво, — зраділа мама-квочка.

Вона хотіла допомогти курчаткові, але воно зовсім не хотіло зупинятися.

- Покажіть рухи непосидючого курчатка. А як рухається мама-квочка? Як непосидюче курчатко вітало маму? А як вона звернулася до пташенятка?

Аж ось заворушилися у яєчках його братики й сестрички. Залунало дружне "Пі-пі-пі..."

Перше курчатко вже майже повністю вилізло із шкаралупи, почало роздивлятися. Побачило лапки та голівки братиків та сестричок і зраділо:

— Яка ж у мене велика родина! Буде з ким гратися й пустувати! — зацікавило воно.

Курчатка щойно вилупилася, розглядають усе навколо, знайомляться.

— Тут тепло, світло, радісно і нас багато! — подумали вони і аж застрибали.

- Як мама-квочка розмовляє зі своїми дітками? Як вона квокче? Лагідно? Стурбовано? Налякано? Сердито? Як кличе курчат?
- А як дітки відповідають мамі? Чи одразу вони її розуміють?

Курчатка почули лагідне квоктання й додали:

— У нас чудова турботлива матуся! Усе добре! Світ такий привітний! — курчатка застрибали одне до одного, щоб познайомитися ближче.

Послухаємо музику ще раз, обговоримо її.

- Уявімо, що ми курчата. Потанцюймо! Пострибаймо!

- Як курчата змахують крильцями?
- Як вітаються одне з одним?
- Як показують одне одному свій новий пухнастий одяг з усіх боків?
- Чому курчатам радісно?
- Хто їм усміхається?
- Як курчата розмовляють?
- Як вони стрибають? Як ходять? Швидко чи повільно?
- В кінці музика звучить тихіше. Чому?
- Яку історію розповів нам композитор? Знайдіть у музиці відповідні фрагменти.

Мабуть, курчата втомилися й пострибали у гніздечко відпочивати або їх покликала матуся, пригорнула до себе, накрила крилами, щоб її маляткам було затишно.

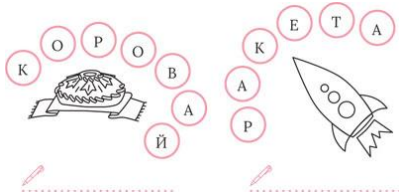
- Намалюймо історію про курчаток-маляток, покажемо її в руках. У нас вийде справжнісінький балет з ілюстраціями!

Пригадати інших свійських тварин допоможе наступна вправа.

Завдання з робочого зошита (частина 4, завдання 4, с. 41)

У кожному малюнку заховалася назва тварини. Знайдіть і запишіть їх.

- Пригадайте й інші слова, у яких заховалися назви тварин.
- Яких тварин більше — диких чи свійських — ви знайшли у словах?